

изъявва желаніе «да Го погребатъ задъ Баща Му въ стѣна
«та, така какво бы останало мѣсто за Жена Ми до Мене.»

Освенъ това камъ завѣщаніе то, или, по изра-
женіе то Государско *въ изявленіе то на Неговы те*
последны желанія, приложена е особена, още въ 1845-та
год. съставена статья *).

Изваждаме тая статья отъ начало то до край-атъ.

«На 29-тый Іюлія 1844-та год. угодно бы Богу
да выкне при Себѣ любезнѣйша та Наша дъщеря Алек-
сандра. Смиряющи ся предъ несповѣдима та воля, Ныя
безъ роптаніе подносваме тоя жестокой ударъ, съ твърдо
упованіе, защо, ако ся *така* случи по Негова та воля,
то ся случи за *по-добръ*, и що ще Ней при Создатель-
атъ И да бжде по-добръ, а не тука въ суеты те на
тоя свѣтъ.»

«Молиме Господа, да Намъ сачува други те Намъ
мили.»

«Назначенный-атъ въ 11-та статья на дѣленъе то
между три те Мои дъщери наличный собственный капи-
таль, да раздѣлятъ сега Мои те дъщери Марія и Ольга
на равни части.»

«Вещи те**), кои то бѣха предназначены на дъщера
Ми Александра, оставямъ сыну Александру на рас-
положеніе по Негово то усмотреніе. — Медальонъ-атъ
и печать-атъ, кои то Ми е подарила покойна та дъщера
на смъртний-атъ оджръ, — оставямъ на Жена Ми, а
послѣ Нея, сыну Александру.»

*) Отъ 3-тый Мартъ.

**) Нѣща та.